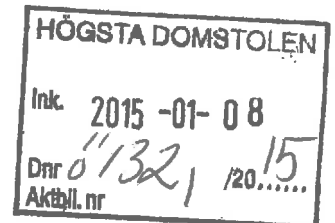

Högsta domstolen

Högsta domstolen

Ink.d 2015 -01- 08

ANSÖKAN OM RESNING

Klagande: Niklas Frost, 850322-0637
Vasavägen 108
177 32 Järfälla

Ombud: Advokaten Björn Hurtig
Advokaterna Hurtig & Partners AB
Stampgatan 20
411 01 Göteborg

Motpart: Kammaråklagaren Anita Kjellén
City åklagarkammare i Stockholm

Avgörande mot vilket

resning begärs: Svea hovrätts dom från den 28 december 2007 i mål
B 8199-07

Med stöd av bifogad fullmakt anmäler jag mig som ombud för Niklas Frost och begär resning enligt nedan angivna yrkanden och grunder.

YRKANDEN

1. Niklas Frost yrkar att Högsta domstolen beviljar resning och därefter återförvisar målet till Svea hovrätt för en förnyad prövning av skuld-, påföljd- och skadestandsfrågorna.

BAKGRUND

2. Frost dömdes vid Stockholms tingsrätt den 25 oktober 2007 för försök till mord. Tingsrätten konstaterade korrekt att det inte fanns någon teknisk bevisning som band Niklas Frost vid gärningen. Tingsrätten anförde vidare att den enda reella bevisningen mot Niklas Frost var vittnet Kai Östlund. Tingsrätten la Kai Östlunds uppgifter till grund för bedömningen i målet.
3. Hovrätten ändrade tingsrättens dom på det sättet att Niklas Frost dömdes för försök till dråp. Även i hovrätten utgjordes bevisningen mot Niklas Frost endast av vittnet Kai Östlunds uppgifter. Hovrätten bedömde Kai Östlunds trovärdighet som hög. Den avgörande frågan i målet ansåg hovrätten vara tillförlitligheten av Kai Östlunds uppgifter eller som hovrätten själva formulerade det: "Finns det utrymme för att Kai Östlund kan ha misstagit sig när det gäller gärningsmännens identitet?"
4. Hovrätten konstaterade därefter, helt riktigt, att stor försiktighet ska iakttas vid värdering av identifikationsbevisning, särskilt när ett vittne pekar ut tidigare för honom okända personer under ett snabbt händelseförlopp (jfr RH 1997:11). Trots detta gjorde hovrätten den bedömningen att Kai Östlund, "med tillräcklig grad av säkerhet", korrekt pekat ut Niklas Frost.
5. Hovrättens slutsats har dragits trots att försvaret vid tingsrätten gav in en film avseende händelseförloppet som inte på något sätt kan binda Niklas Frost vid gärningen. Tvärtom visar filmen på flera sätt, vilka ska utvecklas nedan, att Niklas Frost är oskyldig till den åtalade gärningen. Hovrätten ansåg att filmens bevisvärde var mycket lågt eftersom försvaret inte kunde redogöra för om filmen var bearbetad eller hur urvalet av scener gått till. Vidare anförde hovrätten att filmen inte innehöll någon del som skildrar knivhuggningen mot målsäganden, d.v.s. den gärning som Niklas Frost åtalades och fälldes för.

NY BEVISNING

6. Efter det att hovrättsdomen vunnit laga kraft har Statens kriminaltekniska laboratorium (SKL), på begäran av undertecknad granskat den i målet aktuella filmen utifrån ett antal frågeställningar, bl.a. de frågeställningar som hovrätten ställde sig, och som SKL rimligen kunnat svara på, när bedömningen gjordes att filmen hade ett mycket lågt bevisvärde. Det är SKL:s sakkunnigutlåtande, och därtill hörande redigeringar av aktuell film vilka har utförts av SKL, som utgör den huvudsakliga nya bevisningen i målet (se dock även intyg från Rekryteringsmyndigheten nedan).
7. En av de frågor som hovrätten ställde sig var att det var oklart huruvida filmen var bearbetad i efterhand. SKL:s utredning talar starkt för att filmen inte bearbetats i efterhand (se s. 6 i utlåtandet).
8. Vidare har SKL bearbetat filmen på det sättet att den har brutits ned i bildrutor. I bildrutorna som avser den för åtalet relevanta delen av händelseförloppet (av SKL benämnd ”relevant sekvens”) har SKL markerat Niklas Frost med en röd pil i de bildrutor där han bedöms förekomma. SKL har också särskilt lyft fram de bilder där den grupp som kom i konflikt med Niklas Frost grupp förekommer (se CD 2 från SKL). Utifrån dessa bildrutor kan konstateras att Niklas Frost under händelseförloppet befann sig i utkanten av det tumult där det i målet aktuella knivhugget skedde. Av bilderna kan vidare noteras att Niklas Frost inte vid något tillfälle höll något i sina händer. SKL har i detta sammanhang uttalat sig kring huruvida Niklas Frost haft något i handen precis efter tumultet (tidpunkten benämns av SKL som ”vid väggen”). SKL:s utredning talar i någon mån för att Niklas Frost vid denna tidpunkt inte haft något i händerna.
9. Med i samma grupp som Niklas Frost fanns vid tillfället en person som under tumultet som uppstod mellan grupperna gjort en huggande rörelse med sin ena arm. SKL (som i rapporten benämner denna person som ”Hugg”) har genom stillbilder följt även denna person. Angående ”Hugg” kan konstateras att han under händelseförloppet befann sig i centrum av det aktuella tumultet samt, som redan nämnts, att han vid ett tillfälle

utdelar en huggande rörelse i riktning mot den andra gruppen. ”Hugg” håller också sin högra hand på ett sådant sätt så att det ser ut som att han skulle hålla en kniv i handen, något som dock inte framgår helt klart av bilderna (se CD 4 från SKL, särskilt bild 1857 och framåt).

10. Sammantaget framgår av SKL:s granskning flera omständigheter som talar för att Niklas Frost är oskyldig till den gärning han har dömts för. Betydelsen av det nya materialet ska också relateras till den utredning som lades fram i det tidigare målet och den nya bevisningen ska bedömas med hänsyn till den gamla bevisningens värde (se NJA 2010 s. 295 och NJA 2011 s. 254).
11. Som nämnts ovan har den enda bevisningen i målet varit Kai Östlunds uppgifter. Hovrätten har understrukit att hans uppgifter ska bedömas med stor försiktighet men har trots detta valt att lägga hans berättelse till grund för den fällande domen. Mot bakgrund av detta kan bevisningen mot Niklas Frost i det ursprungliga målet, trots att den lagts till grund för en fällande dom, inte anses ha varit alltigenom robust. Det är utifrån detta sannolikt att om SKL:s rapport och bearbetning av den i målet aktuella filmen hade visats upp i hovrätten så hade Niklas Frost blivit frikänd. Den nu presenterade nya bevisningen ska ses utifrån den gamla bevisningens värde vilket är en central del av Högsta domstolens bedömning.
12. Till detta kommer att Kai Östlund i sitt vittnesmål lämnat falska uppgifter. Av hovrättens dom (den skiljaktiga meningen) framgår att Kai Östlund i sitt vittnesmål uppgett ”att han är tränad att göra avståndsbedömningar och iakttagelser eftersom han arbetat som officer.” Av utdrag från Rekryteringsmyndigheten (se bilaga) framgår att Kai Östlund inom det militära försvaret genomgått utbildning till bevakningssoldat omfattandes 88 dagar. Det finns inte några uppgifter om att han har arbetat som officer. Det kan noteras att det av intyget också framgår att Kai Östlund blivit underkänd avseende ”Lämplighet i befattning” och precis godkänd avseende ”Kunskaper och färdigheter”. Detta är vitsord som knappast räcker till för att utbilda sig till officer.

13. Att Kai Östlund lämnat falska uppgifter kan antas ha påverkat bedömningen i målet på två sätt. För det första är det sannolikt att om det under rättegången kommit fram att Kai Östlund lämnat falska uppgifter i vissa delar så hade hans trovärdighet ifrågasatts av domstolen. Eftersom Kai Östlunds uppgifter var den helt avgörande bevisningen i målet hade sannolikt ett ifrågasättande av hans trovärdighet påverkat målets utgång. För det andra synes hovrätten (vilket i vart fall framgår av den skiljaktiga meningen) fäst viss betydelse vid att Kai Östlund varit tränad att göra avståndsbedömningar och iakttagelser i sin värdering av hans utsaga. Eftersom detta inte stämmer kan det antas att hovrätten gjort en annan bedömning av Kai Östlunds iakttagelser om han inte påstått att han arbetat som officer. Under alla omständigheter utgör den nya bevisningen, i likhet med SKL:s utlåtande, synnerliga skäl för att på nytt pröva frågan om den tilltalade har förövat det brott för vilket han dömts.
14. Niklas Frost vill avslutningsvis också särskilt framhålla vad Bertil Bengtsson skriver i Resning i brottmål vid synnerliga skäl, Process och Exekution, Vänbok till Robert Boman, 1990, s. 1 ff. Vad gäller frågan om *nyhetskravet* framhåller Bengtsson att ju svagare domen var grundad, desto mindre fordras för resning. Enligt Bengtsson kan det vara "tämligen perifera förhållanden, som får en viss länk i beviskedjan att te sig svagare än tidigare" (se Bengtsson, s. 6). Bengtsson fortsätter med att säga att i vissa fall har ett sådant resonemang lett till att också obetydliga tillskott till bevisningen varit tillräckliga för att motivera resning och att även bevisning rörande s.k. hjälpfakta, t.ex. angående tillförlitligheten av en utsaga som avgetts i brottmålet, kan vara resningsgrund (se Bengtsson, s. 7, jfr Welamsson Rättegång VI, 2 uppl. 1978 s. 209). I Niklas Frost fall fanns det bara en länk i hela beviskedjan, en länk som det nu finns skäl att utifrån objektiv bevisning ifrågasätta.

GRUNDER

15. Den nu åberopade bevisningen, som inte tidigare förebringats, hade sannolikt, om den hade förebringats i hovrätten, lett till att den tilltalade frikänts från ansvar. Vidare har ett vittne lämnat en falsk utsaga vilket kan antas ha påverkat utgången i målet.

Under alla omständigheter föreligger synnerliga skäl att på nytt pröva frågan om den tilltalade har förövat det brott för vilket han dömts.

BEVISNING

- 16.
- Sakkunnigutlåtande från SKL, daterat den 30 juni 2011 med Diarienummer 2010012565 med därtill bifogade CD-skivor nr 2 och 4.
  - Intyg efter fullgjord militär grundutbildning.

Sakkunnigutlåtandet åberopas till styrkande av att Niklas Frost inte förövat den gärning som han har dömts för och intyget från Rekryteringsmyndigheten åberopas till styrkande av att vittnet Kai Östlund lämnat en falsk vittnesutsaga.

Göteborg den 17 december 2014

Björn Hurtig